

LINKÖPINGS STIFT

Häromveckan skrev biskoparna Martin Modéus och Andreas Holmberg (Stockholm) en artikel om amnesti för flyktingar. När man ser reaktionerna blir man mörkrädd. Få är rösterna som talar för medmänsklighet i dag. Men kyrkan gör det, oförtröttligt.

BEGRÄNSAD EFTERSÄNDNING.
Vid definitiv eftersändning återsändes försändelsen med ny adress till:
Verbum AB c/o: Xzakt Kundrelation AB Fältskärsleden 10 802 80 Gävle

KONTAKT: Postadress: Box 1367, 581 13 Linköping • Telefon: 013-24 26 18 • E-post: max.wahlund@svenskakyrkan.se

MAX WAHLUND stiftsredaktör

Humöret är gott när diakon Clara träffar en av de personer hon hjälper med att handla. Efter några månaders kontakt blir man goda vänner.

FOTO: NATHALIE CHAVEZ/EVERDAY

"Under pandemin är de jätteensamma"

Med vaccineringen kommer behovet av handlingshjälp eventuellt att minska. Men än hjälper kyrkan till med att handla mat och mediciner. Inte minst viktig är den mänskliga kontakt som uppstår då.

Vi följde med diakonen Clara Lundén i Södra Tjusts pastorat ut på en handlingsrunda och ställde några frågor om hur det går till.

Hur många är det som använder sig av de här tjänsterna?

– Det är cirka 60 hushåll vi hjälper nu (under våren). Totalt har ungefär 120 olika hushåll vid någon tidpunkt under pandemin fått hjälp. Vi har alla varit inblandade i att hjälpa till: präster, diakoner, barnledare och kanslister.

Bor alla ni hjälper inne i stan i Västervik?

– Nej, inte alla men de flesta gör det. Det är inte många på landet

som vill ha hjälp med att handla. Jag vet inte varför. Man kanske är mer van att ställa upp för varandra där. De i stan kanske är lite mer ensamma.

Tycker du att de i stan verkar ensamma?

– Ja, speciellt i dagens läge under pandemin är de jätteensamma. Många säger ju att "du är den enda människa jag möter" när jag kommer på besök. Det klart att de har telefonkontakt med andra men annars är de ensamma. Det sliter ju på många människor, de mår dåligt av det. Sedan finns det andra som finner sig ganska bra i situationen och gör det bästa av det. Det är olika. Men många, nästan 90 procent av dem vi hjälper, är äldre människor, över 70 år. Sedan finns det några yngre.

Nu ska vi träffa en person som du handlar åt, hur ska vi tänka då med tanke på smitta? Man vill ju inte gå för nära men heller inte

Det är inte många på landet som vill ha hjälp med att handla. Jag vet inte varför. Man kanske är mer van att ställa upp för varandra där. De i stan kanske är lite mer ensamma.

Clara Lundén, diakon.

vara så långt bort att vi inte hör vad ni säger, hur löser man det?

– Hon står säkert i dörren och vi får vänta utanför. Hon bor i ett hyreshus som består av bara två lägenheter på markplan. Så dörren vetter rakt ut. In bör vi inte gå.

– Det är väldigt få som vi går in hos. Jag har två av de jag besöker som jag går in hos. Det gäller till exempel en kvinna som ser mycket dåligt och skriver sin inköpslista men är osäker på om den går att läsa. Därför sitter jag med henne vid köksbordet och läser upp vad hon har skrivit. Dessutom har vi alltid kvitton och ett redovisningsunderlag som ska skrivas under så att allt går rätt till.

Åker ni till vanliga livsmedelsbutiker? Det är inga särskilda arrangemang där?

– Nej det är det inte. Vi har fyra affärer som kyrkan har avtal med. Willys, Coop, Maxi och Hemköp. Då får kunden välja mellan de af-

färerna. Vi har också apotekstjänster. Men det är skillnad på om kunden vill betala kontant eller med faktura. Vid kontantköp kan vi välja vilket apotek som helst men vid faktura har vi avtal med bara ett apotek.

Nu blir allt fler vaccinerade. Vad händer med handlingshjälp då?

– Vi har bestämt att två veckor efter att en person fått den andra sprutan så ger vi inte längre den här hjälpen, då räknar vi med att personen kan börja handla själv igen. Men än så länge är det ganska få som hunnit bli vaccinerade. En del har hunnit få den första sprutan bara. Så vi fortsätter tills vidare. Förhoppningsvis kommer vi även efter pandemin att behålla kontakten med många av de personer vi hjälpt.

MAX WAHLUND

● **Fotnot:** Denna artikel har varit införd i Södra Tjusts pastorats-tidning Andrum nummer 1/2021.